

NEWSLETTER

helmikuu 2015

Helmikuun lopussa ollut hiihtoloma alkoi lupaavasti aurinkoisena ja pikkupakkasella. Lunta oli suht reilusti ja pakkasen oli tehnyt mukavan hankikannon, meikänenkin kävi monena päivänä verestämässä hiihtotaitoja. Mutta sitten tuli tämä plussa ja harmaa keli. Onko se jo kevättä? Se syö lunta melkoista vauhtia. Itseasiassa nyt odotellaan josko se ulkokenttä jo pian sulaisi käyttökuntoon. Olen 7 päivänä viikossa 4-5 tuntia maneesissa, joten niitä seiniä on tullut jo taas tuijoteltua, ja ulos olisi kiva päästä. Viime vuonna kärsimme jo huhtikuussa kentän pölyämisestä, joten äkkiä sitä voidaan päästä ääripäästä toiseen.

Ratsastaja esittely

Anne-Mari on kokeneimpia ratsastajiamme. Hän työskentelee Helsingin Ateneumissa ja asuu Porvoossa. Hän ratsastaa tiistaisin yhdessä tyttärensä Kristiinan kanssa.

Kuva: Anne-Mari

Koska aloitit ratsastamisen:

Aloitin 8-vuotiaana Takkulassa Lahdessa. Olisin halunnut jo aikaisemmin mutta olin pienikokoinen. Sittemmin siirryin jatkamaan ratsastamista Messilässä.

Sinulla on ollut omia hevosia:

Minulla oli ensin poni, jolla kilpailin lähinnä esteitä. Osallistuin mm Ehon Juhanin valmennuksiin sillä. Ponini asui Lahdessa Messilän tallilla. Valitettavasti sen jalka kipeytyi ja se oli lopulta laitettava pois. Ponista luopuminen otti koville ja minulle tuli parin vuoden tauko. Lopulta hankin kuitenkin 3,5 vuotiaan ruunan, josta kasvoi sitten melkoisen suuri. Kilpailin sillä sekä koulua ja esteitä lähinnä aluetasolla, mutta joitakin kansallisiakin startteja tuli tehtyä. Huonoa onnea oli tämänkin hevosen kanssa, se sairastui keuhkoistaan ja jouduin luopumaan siitäkin.

Miten ratsastusurasi jatkui sen jälkeen:

Muutettuumme Porvooseen ratsastin ensin Savijärvellä ja sen jälkeen Eriksnäsissä noin 5 vuotta.

Aiotko hankkia vielä omaa hevosta:

Epäonni edellisten hevosten kanssa ja kiireinen työ on toistaiseksi tehokkaasti hillinnyt hevostuometta. Mutta kuka tietää?

Maneesilaki

Ihmishengen vaatinut maneesin romahtaminen pari vuotta sitten on poikanut ns "maneesilain" joka vastikään hyväksyttiin.

Laissa määrätään kaikki 18 m jänneväliillä olevat hallit tutkittavaksi rakenteittensa puolesta.

Tämä siis koskettaa meidänkin maneesia.

Maneesimmehan tutkittiin vuosi sitten omasta pyynnöstämme. Nähtäväksi jää kelpaako tämä tarkastus. Ja onko kuitenkin tehtävä uusi, koska laissa sanotaan että se tulee tehdä tietyn ajan sisään lain voimaantulosta.

Arviot tarkastuksen kustannuksista ovat olleet melkoisessa haarukassa, SRL on esittänyt että kustannus voi olla 5000-10.000 euroa. Eli tuhansista euroista puhutaan joka tapauksessa. Melkoinen kuluerä yhtäkkiä jostain kaivettavaksi. Maneesin käyttökulut ovat muutenkin mittavat. Siitä maksetaan suurista neliöistä johtuvaa isoa kiinteistöveroä. Sähköä kuluu valoihin, kallista kuitupohjaa on huollettava viikottain. Myös vakuutusmaksu on näin suuresta hallista suuri. Viime kesinä olemme joutuneet maalaamaan ulkopintaa jotta se pysyisi hyvänä, ja maalia kuluu ämpärikaupalla.

Maneesilaki on tietysti siinä mielessä tarpeellinen, että löydetään muut mahdolliset vaaralliset hallit.

Pitää pystyä ratsastamaan tarvitsematta pelätä, että katto putoaa päähän.

Tämä luonnollisesti aiheuttaa uusia kustannuspaineita kaikkien maneesin käyttäjien osalle, eli viimeistään ensi syyskaudelle joudutaan

kulua todennäköisesti jyvittämään myös tuntihintoihin.

Linkki SRL:uutiseen:

http://www.ratsastus.fi/srl/srl_tiedottaa/101/0/man_eesilaki_hyvaksyttiin_eduskunnassa

Hevosien selkään noususta

Yleensä ongelma on ollut jos hevosen selästä poistutaan liian rivakasti. Mutta välistä tuntuu, että myös selkään nousu on liian vaikeaa.

Tässä vielä ohjeet kuinka kiipeät hevosen selkään oikein:

1. Käytä pallia. Maasta asti jalustimen avulla kiipeämällä vääntyy satula ja hevosen selkä. Satulaan noustessa ratsastajan paino on täysin yhden jalustihinnan varassa, jonka kiinnike joutuu koville ja myös hihna venyy.
2. Varmista että hevonen tietää, mitä olet tekemässä. Itse taputan hevosta kevyesti lautasille satulan taakse enne ylös nousua. Jalustimessa olevan vasemman jalan kärki ei saa kaivautua hevosen kylkeen ylös noustessa.
2. Laskeudu pehmeästi satulaan. Moni jysähtää satulaan kuin kotisohvaansa. Oikean käden avulla hidastetaan istuutumista. Oikea jalka rauhassa hevosen yli koskematta hevoseen.
3. Raippa jos sellainen on, kuuluu vasempaan käteen. Siihen samaan jolla pidetään ohjia. Se ei saa heilua oikean käteen mukaan korkealla ilmassa ratsastajan heilauttaessa oikeaa jalkaansa hevosen yli. Parhaimmat sitten siinä vielä onnistuvat istumaan raippansa päälle. Herkempi hevonen voi viimeistään silloin päättää poistua paikalta. Huom.

raippa ei ole mitenkään pakollinen varuste.

4. Hevoselle voi hyvin antaa heti selkään noustua palkinnoksi sokeripalan. Ne oppivat nopeasti odottamaan sitä ja seisovat paikallaan operaation ajan odottaessaan palkkiota. Samoin alkukäynti lähtee rennommissa merkeissä liikkeelle hevosen imeskelleessä sokeripalaansa.

Kuva: näinkin voi yrittää mutta ei suositella

Tunneilla tilaa

Maalis-toukokuussa on tilaa. Yksi ratsastajistamme on pari kuukautta työharjoittelussa ulkomailla ja yksi muuttaa Helsinkiin yo-kirjoitusten jälkeen.

Joten pari tuntipaikkaa vapautuu. Osin voi olla että ryhmitellään tunteja hieman uudestaan.

Näinpä sitä ollaan jo pitkällä kohti kevättä. Vuodenvaihteen härdellistä on selvitty, ja helmikuussa ei tullut yhtäkään putoamista.

Huom ratsastajat: muistakaa että kausimaksun II-eräpäivä on 20.3.

Hyvää loppupalvea kaikille

www.periertalli.fi